

מישפט

בעיקבות אגאטה כריסטי

רצח שושן הביא עונש

כבוד: תקרים של

מאסר-עולם מצטבר.

וביטול אנף. רקפת.

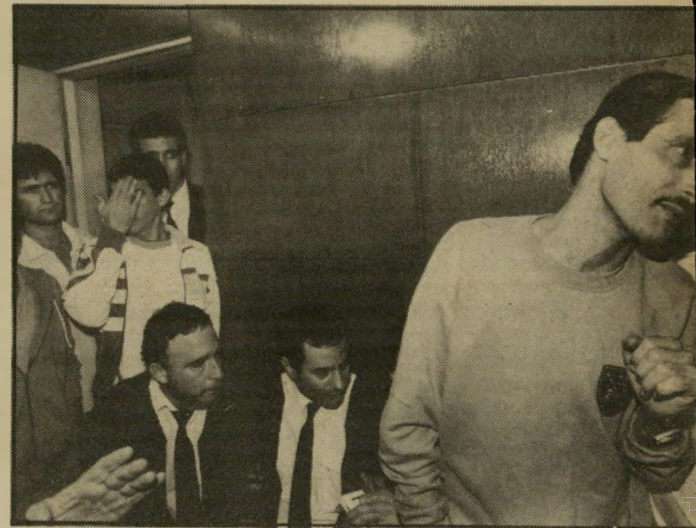
אילנה אלון

131 רקירות-הסכין שקרו שמעיה אנג'ל והרצל אביטן את גופו של חיים שושן הביאו עליהם עונש כבוד מאוד. הם נידונו למאסר-עולם נוסף לכל אחד, מאסר-עולם שיהיה מצטבר למא-

מסויים. כפכף כזה נעל אביטן ביום המיקרה. אבל לא על כך ביסטנו את הרשעתו של אביטן, הסבירו השופטים.

הם הביעו את התרשמותם כי אנג'ל הוא שחקן מעולה, שניקה את הדם וזרק את הדוקרנים לביוב אחרי הרצח, ואחר כך יצא אל מול המצלמות בשקט, כאילו לא קרה דבר, וכאילו הצהיר: "טוהור אני".

אילו ידע כי הכל גם מוקלט, לא היה מתנהג כפי שהתנהג, כי היה מבין שזה מכליט את החשדות נגדו. היה לו די קורדיון כדי לשחק לפני המצלמה כאילו שיגרת-החיים לא השתנתה. בוד מן המישפט התברר כי נוסף על מצלמת הטלוויזיה שצילמה את הנעשה באנף במשך כל הזמן, ואשר עליה ידעו כל יושבי האנף, היתה גם הקלטה סמוייה, שעליה לא ידעו האסירים ואף לא הסוהרים. רק מנהל-האנף ואחד מעוזריו שותפים כסוד. הקלטה זו עזרה גם היא להרשעת הנאשמים.

נאשמים אביטן (מימין), אנג'ל (מבטה פניו) ושמש (משמאל) כאילו הצהיר: טוהור אני

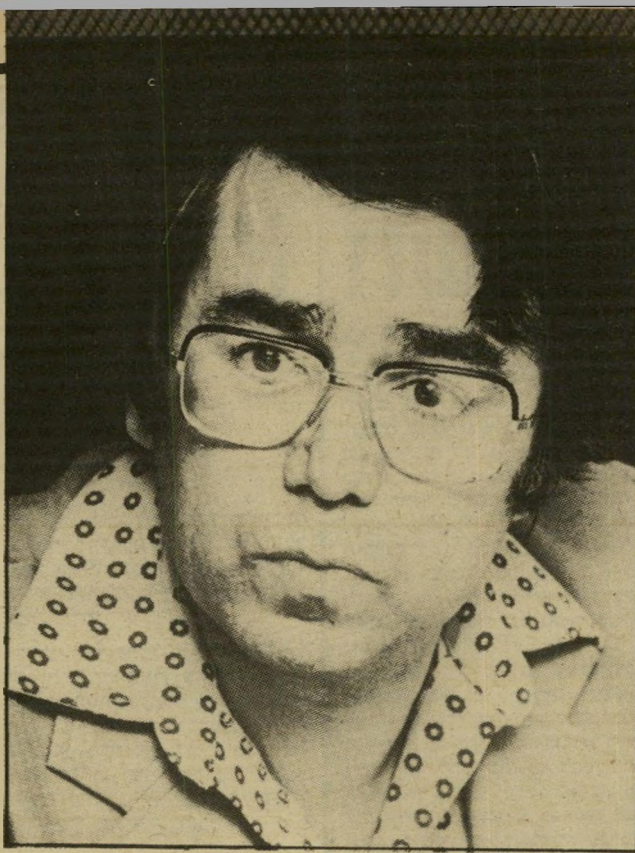
סריה-עולם הקודמים שהוטלו עליהם בתקופה אחרים. רצח שושן, שקרה בתא-הכלא של אנף רקפת לפני חמש שנים, הביא בעיקבותיו גם עונש נוסף לכל האסירים. הכבדים: ביטולו של אנף רקפת, שבו זכו האסירים בתנאי-מאסר טובים במיוחד, שכונו על-ידי בית-הדין מישפט. תנאים של בית-מלון חמישה כוכבים.

ההפתעה של פסק-הדין היתה זיכיון של יעקב שמש מחמת הספק. על-פי סרט הווידאו שצילם את המתרחש באנף רקפת בזמן הרצח, נראו אביטן ואנג'ל נכנסים ויוצאים מתאו של שמש כמה פעמים, סמוך לזמן הרצח. כאשר רצחו השניים את שושן, נראה שמש מסתובב במיסדרון ליד התא, והתובעת יהודית אמסטרדאם, טענה כי עשה זאת כדי לשמור על השניים ולהרחיק סקרנים מהמקום.

למרות החשדות הכבדים וזכה שמש. כפסע בין הרשעתו של שמש לבין הרשעתם של שני האחרים. קיימים נגדו חשדות, אלא שחסרה ראיה כי היה שותף איתם בקשר לביצוע הרצח, קב"עו השופטים חנה אבנור, ישראל גלעדי וצבי הכהן.

ספר בלשי. בפסק-הדין, שנכתב כספר בלשי, הסבירו השופטים כי לולא סרט-הטלוויזיה שהסריט את המעשה, אילו לא סימני השיפוש בכפות-ידיהם של הרוצחים, ספק גדול אם היה הפשע מופענח. ואו, יתכן שכמו בספר של אגאטה כריסטי היינו נאלצים להשתמש בהרקולה פוארו כדי לפענח מי מה 12 שישבו באותו זמן באנף ב"רצח את הרצח", כתבו השופטים.

כמו בלשים אמיתיים גילו השופטים כי על הרגל שביבצנה מתוך תאו של שושן בזמן הרצח היה כפכף, ועליו פט

לדוד לוי יש
דובר חדש. בעברו
של עמוס חדר
(ימי) יש שתי
פרשות: מערכת
גירושין מכושרת
ושימוש בכספי
המדינה לצרכי
הפרטיים. שרה
ליבוביץ
מדווחת

דוברו של

עמוס וחיה חדר בנישואיהם (1956) כשעל זרועו חלייה נערת-זוהר...

עמוס עבר כמורה. חיה היתה עקרת-בית. היא ילדה וגידלה שישה ילדים. הוא הפך לעיתונאי. תחילה בהצופה, אחר-כך בהארץ ובעיתון מקומי ב"קריית-גת. מתי ולמה התחילו יחסיהם להתערער? — זאת אין חיה חדר מסוגלת לאמר. הדיבור קשה עליה. היא נרגשת

בכל הארץ, עד שהשתקעו כמושב ברכיה, הסמוך לאשקלון. ארבע שנים אחר-כך הגיע לארץ עמוס חדר. מיד נסע לברכיה. אביו שלו ואמה של חיה הם אח ואחות. הוא התגורר בבית רודתו, התאהב בחיה, בתה, שהיתה נערה יפהפיה. ב"1956 נישאו ועקרו לקריית-גת.

כשיו הראה הרובר של דוד לוי. כי במדינה בלי כבוד יכול גם עמוס חדר לשאת במישרה ציבורית, לקבל את משכורתו מקופת-המדינה, מבלי שאיש ימחה, יתנגד, יודעק. בעברו של עמוס חדר (52) יש אשה, שעצם קיומה מטביע את מיצחו של ה"דובר החדש באות-קולו. האשה הזו היא חיה חדר (51), אשתו-לשעבר ואם ששת ילדיה.

פרשת חיים המשותפים וגירושיהם די בה כדי להביך ולהעלים מעין ה"ציבור את עמוס חדר. כך היה קורה בכל מדינה נאורה. לא כך כאן.

כירים בראש

היה חדר, ילדת האי גרבה ב"תוניסיה, עלתה עם בני-משפחתה לארץ ב"1950. הם גרו במעברה, נדרו

עמוס חדר בתונס "אי-אפשר לחאר את ההשפלה..."